

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Libellvs De Angelo Cvstode R. P. Francisci Albertini Soc.
Iesv Theologi**

Albertini, Francesco

Coloniae Agrippinae, M.D.C.XIV

Carmen Ad Angelvm Cvstodem. Angelini Gazaei Belgae E Societate Iesv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46785](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46785)

CARMEN AD
ANGELVM CUSTODEM.

ANGELINI GAZAEI BELGAE
ESOCIETATE IESV.

Angelè mi, bone dux animæ, bone mentis:
Achate,

Quo sine non possum viuere; nolò mori,
Ausim ego. Progenies lutea, & mera pulueris vrna:
Tecum natura cælite, pauca loqui?

Tu mihi cum primum vita iubar editus hausi,
At istes vita iussus es esse mea..

Iussus es infantem, puerum iuuenemq; virumq;
Atque senem, cura non abeunte, sequi.

Dum fleui in cunis dum sedi in matris in vulnis:
Sensi te lacrymas deminuisse meas..

Dum cæpi genibus niti, dum verba creare:
Non satis experto dimidiata sono,

Per te molle genu cæpit solidescere nodo,
Per te lingua suis est animate rotis..

Sæpe fui sorbendus aquis, sæpe igne vorandus;
Sed timuere tuas ignis & vnda manus.

Sæpe sub incautis nutricibus extinguendum,
Me tua surripuit prouida cura mei..

Esto: dies abeant, menses moriantur & anni,
Anne putas simili lege peribit amor?

Viuit

Viuit amor longum, longum comes optime viuet.
Qui semper tibi me, te mihi iunxit amor.
Angele mi, bone dux anime, bone mentis Achate
Quo sine non possum viuere, nolo mori,
Fac viuam caelo gratissimus, utilis orbi,
Contentus paruo, despiciensq; mei.
Dumq; preces fundo, calatho bonus excipe suas,
Ex his Angelica confice ferta manu,
Et porta in caelum, & caelo partitor in omnes,
Prima Deo, superis dona secunda ferens.
Si fors & precibus lacrymas interpluo pauca,
Fac placeant pauca pumicis haec lacryma.
Si Sophia, si theologos tentaro recessus,
Largire ingenij pauca frustra tur.
Si bona pangendis in versibus otia fallam,
Prae cipe vt e vena diuitiore fluant.
Dum loquor, arte meas sic interiungito voces,
Ne ladant superos, terrigenasque grauent.
Dum taceo, moresq; mei vultusq; loquantur,
Daq; legi in media fronte, modestus homo est.
Angele mi, bone dux anime, bone mentis Achate,
Quo sine non possum viuere, nolo mori,
Si comedo, nunquam plenus cor uiua recedam,
Vt cito pulsa, cito sit reuocanda fames.
Si bibo, per siccas ita dent se pocula venas,
Vt nullam menti vim malesana ferant.
O caue ne titubem & videam per inane geri res,
Deliretq; suis ebria lingua vijs.

*Si lusu vires renotto, curasq̄, leuaffo,
Fac ludus metae prosperioris eat.
Velle aurem, si transgrediar data tempora lusu,
Corripi, transfiliam si sine more modum.
Si, quā pratero, vult tegula linguere tectum,
Dic, sistat, dum me praterijse scias.
Si cœlum terra iratum sua fulmina vibret,
Excipe, nam maior fulmine dextra tibi est.
Si mare conscendo, mare formidabile nautis,
Fac vt pacifica net mihi linter aqua.
Angele mi, bone dux anima, bone mentis Achate
Quo sine non possum viuere, nolo mori,
Fac hostem me delicijs, fac honoribus hostem,
Ne plus hac rerum tenuia stultus anem.
Fac vt diuitias nolim preponere cœlo,
Ne pro tam certis tam male certa velim.
Non sim de tetricis, non sim de magna professis,
Non cupiam, de me prædicet orbis, Hic est.
Pone meas, si fortè volunt vlciscier iras;
Semper sim placida, cultor amicitie.
Si me luctus edet putrem illi deijce dentem,
Et prohibe vt curas, vlcera mentis, alam.
Dum lasi fuerint anni, dum in fronte senectus
Describet rugas, inficietq̄, comas.
Sit mihi mens sceleris pura, et sæcunda bonorum,
Nec doleam irreduces praterijse dies.
Tum velut è specula (si fors malus afforet hostis,
Si fors occultas cuderet insidias)*

Ange-

Angele mi, bone dux anime, bone mentis Achate,
Quo sine non possum vivere, nolo mori,
Sappetias affer, fraudes expunge malignas,
Quas in cœlituum dedecus ille creat.
Si mala mors paret exitium, nondumq; parato
Immineat, juris insidiosa meis;
Punge aurem mihi, conclama, Gazæ parator,
Post aliquot soles mors tibi dicet, obi.
Tūc ego præcipientes lacrymas rupto aggere fundā,
Tersuras nostræ crimina pigritia,
Tersuras, si vel tenuis pulvisculus adsit.
Qui fieret Magnis nausea cœlitibus.
Tum Satana dices, I longūm perditæ prædæ,
Prædam modo non est vnguis ista tuis.
Inferni Lupus ille, siti sitentior ipsa,
Circumeat frustra, desperatque siti.
Indignans fremat, & dentem sub dente fatigans,
Deoret invidia præmia digna sua.
Reddam nature, communis debitor eris,
Ultima; in arvitrium flebile mortis iens.
Tum duce te, nihil aut minimum debebim⁹ igni,
Fas erit ex templo dicere, Transimus.
Iungetur Superis Animus, magis aureus auro,
Hausurus pleno gutture delicias.
Angele mi, bone dux anima, bone mētis Achate,
Te sine non possum vivere, nolo mori,
Da vocemq; oculūq; animūq; manūq; volabo,
Et mox ad Superos te comitante ferar.

PRIVILEGIUM.

CVM ex mandato Sacræ Cæsareæ Maie-
 statis, omnibus & singulis Typographis
 Bibliopolis, ac alijs quamcumq; librariam nego-
 ciationem exercentibus, serid firmiterq; inhibea-
 tur, ne quisquam libros ullos à Societatis nostræ
 Patribus hæctenus editos, aut in posterum eden-
 dos intra sacri Imperij regnorum & dominiorum
 suæ Cæs. Maiest. hereditariorum fines simili, a-
 liouè caractere, aut forma, siue in toto, siue in
 parte recudere, vel aliò recudendos mittere, aut
 alibi etiam impressos adducere, vèdere & distra-
 here, clam seu palā citra supradictorum Patrum
 consensum, ac testimoniū audeat, vel præsumat:
 Ego HENRICVS SCHERENVS So-
 cietatis Iesu per Rheni Prouinciam Prouincialis;
 Cōcedo IOANNI KINCKES facultatem excu-
 dendi Tractatū de Angelo Custode, lucubrationib⁹
 R. P. Francisci Albertini Soc. nostræ Theologi per
 Soc. Neap. in lucem ex Italicis latinè editum. In
 quorum fidem hoc ei testimonium manu nostra
 subscriptum, & sigillo munitum dare voluimus.
 die. 8. Ian. Anno. 16. 3.

Henricus Scherenus.

TRA-